

ŽIŪKIENĖ ALBINA

Liaudies dainininkė, dainų pateikėja **Albina Katelytė-Žiūkienė** gimė 1892 m. kovo 14 / 26 d. Laukminiškių kaime (Kupiškio r.). Turėjo gražų, skambu, stiprų balsą, gerą muzikinę atmintį. Mokėjo bemaž 600 dainų, kurias išmoko iš tėvo Jono Katelės, pagarsėjusio apylinkės dainininko, iš kaimynų bei dainuodama tarp jaunimo. Buvo darbšti, sumani, nuoširdaus, linksmo, kantraus būdo, itin gerbiama apylinkės žmonių, nuolat kviečiama į vestuves, krikštynas, šermenis. Giedojo Palėvenėlės bažnyčios chore, su kuriuo dalyvavo Dainų šventėje Kaune (1928). 1935 m. buvo pakviesta į Lietuvių tautosakos archyvą: dalyvaujant kompozitoriui Stasiui Šimkui, į fonografą įdainavo 41 dainą. Dažnai dainavo su nuolatinio savo pritarėju, geru dainininku Adomu Sadula iš Suvainių. Supratusi savo mokėtų dainų svarbą, paskatinta nusimanančių žmonių, 1965 m. (ir vėliau) pati nuvažiavo į Lietuvių kalbos ir literatūros institutą, kur per keletą kartų buvo įrašytos 585 dainos, 12 žaidimų, 5 pasakos. 1972–1974 m. Valstybinės konservatorijos folkloristai į magnetofono juostą įrašė 130 dainų. A. Žiūkienės dainų paskelbta „Lietuvių liaudies dainyne“ (1983–2003), leidiniuose „Aš išdainavau visas daineles“ (1988), „Aukštaičių melodijos“ (1990). Mirė 1978 m. kovo 1 d., palaidota Palėvenėlės kapinėse.